

[Povlsen.]

de foregaaende Talere, være at naa den størst mulige Frihed i Samkvetmet mellem Folkene og naa til, at der bliver Adgang for Mennesker til at søge deres Erhverv rundt omkring paa Jorden, hvor de bedst kan finde det.

Nægtes kan det ikke, at man kun har gjort ganske smaa Skridt i saa Henseende, det skal jeg villig indrømme det ærede Medlem Hr. Drachmann. Der kan dog nævnes, hvad der ogsaa er nævnt, at vi har faaet afskaffet Visumtvangen i Forhold til adskillige Lande, og at vi her i Skandinavien har faaet gennemført de nordiske Rejsekort, der tjener som Pas, er overordentlig lette at erhverve og kun koster 25 Ø. De Pasbillerter, som blev kritiseret af det ærede Medlem Hr. Drachmann, letter da ogsaa Samkvetmet i Grænseegnene mellem Danmark og vore Nabolande mod Syd og Nord.

Det er dog alt sammen Foranstaltninger, som bidrager til at lette Samkvetmet mellem Danmark og andre Lande, og det foreliggende Lovforslag indeholder ogsaa Bestemmelser, som i saa Henseende er af nogen Værdi. Det er saaledes af nogen Værdi, at man besøgsvis kan opholde sig her i Landet i 6 Maaneder i Stedet for 4, ganske vist maa man endnu ikke tage Arbejde, og det er beklageligt, at det ikke har kunnet naas. Derimod finder jeg, at det er et ret betydeligt Fremskridt, at der aabnes Mulighed for at rejse til Udlandet og tage Arbejde i Uddannelsesøjemed. Herved aabnes Mulighed for, at de unge Haandværkere igen kan komme til at rejse ud paa deres Haandværk og faa den Udvikling, de faar gennem Opholdet i det fremmede, og den Dygtighed i deres Fag, der betyder noget ikke blot for dem selv, men ogsaa for det Land, hvor de er Borgere. Ogsaa jeg haaber, det maa lykkes den højtærede Justitsminister at faa sluttet Overenskomster med andre Lande i saa Henseende, saa der kan blive en Udveksling af unge mellem Danmark og andre Lande, saa de unge kan tage Arbejde i Uddannelsesøjemed.

Det glæder mig i høj Grad at se, at Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk har rettet en Henvendelse til Udenrigs- og Handelsministeren, gaaende ud paa at faa hele dette Spørgsmaal om Adgang til at tage Ophold og Arbejde i fremmede Lande i Uddannelsesøjemed op til Behandling i Folkenes Forbund. Jeg mener, at dette netop er det rette Forum for denne Sag, thi en saadan Udveksling

af unge mellem forskellige Lande har Betydning ikke blot for de paagældende unge selv — naturligvis ganske særlig for dem —, men den har ogsaa international Betydning, idet der derigennem knyttes internationale Baand; derved styrker man den internationale Forstaaelse, og alt, hvad der kan gøres i saa Henseende, bør saa afgjort gøres.

Loven tænkes kun at skulle gælde i to Aar. Jeg deler ganske den højtærede Justitsministers Ønske om, at vi, naar Loven om to Aar kommer til Revision, kan komme bort fra alle de indskrænkende Bestemmelser vedrørende Samkvetmet mellem Folkene, som Krigen førte med sig. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Pitzner: Jeg vil udtale min Anerkendelse overfor den højtærede Justitsminister, fordi der i Bemærkningerne til Lovforslaget er blevet citeret en Del af den Henvendelse, der fra Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk blev sendt til Udenrigs- og Handelsministeriet vedrørende unge Menneskers Ophold i Udlandet. Dette er en Sag, som vi fra Haandværkets, og navnlig fra Haandværkets, Side lægger overordentlig stærk Vægt paa. Jeg gentager, jeg er glad for, at den højtærede Justitsminister har optrykt Udtalelsen her og derigennem bidraget til, at den yderligere kom Tingets Medlemmer for Øje og kom under Debat.

Der er kun en eneste Ændring, jeg kunde ønske foretaget, det er i § 6, 2det Stykke, hvor der staar:

„Justitsministeren bemyndiges til at træffe Aftale“.

Jeg kunde ønske, at det fik en lidt mere fanfarelignende Karakter, saaledes at der kom til at staa: Justitsministeren *opfordres* til at træffe Aftale. Det er muligt, at det mere sorterer under Udenrigsministeriet eller Handelsministeriet at rette en saadan Opfordring til andre Lande, men den højtærede Minister vil i saa Fald muligens kunne forklare, hvad der er det rigtige. „Bemyndiges“ er jo en Tilladelse: hvis der sker Henvendelse, kan Ministeren tage under Overvejelse at give den og den Tilladelse; men jeg vil altsaa udtale Ønsket om, at man ved at skrive „opfordres“ gav den højtærede Justitsminister en direkte Impuls, saa at vi fik dette Punkt, som jeg tillægger meget stor Betydning, frem og derigennem fik noget ud af det til Gavn for de unge Mennesker, som det i dette Tilfælde navnlig drejer sig om.